

Periódich setmanal,
satírich, humorístich
y de..... broma.

SORTIRÁ ELS DISSAPTES

Correspondencia: Per-
pinyá, 25.

No's retornan els originals.
Un nombre 10 céntims.

El Ton de la Pipa.

(Vegis el «Glosari» en la plana 6).

Oficina y Agencia General de Información

Administrativa, Industrial y Comercial

ALSINA

Confección de toda clase de recursos contra providencias y resoluciones administrativas y gubernativas.—Servicios y asuntos municipales.—Seguros.—Créditos y accidentes del trabajo.—Cobro de toda clase de créditos.—Comisiones y representaciones.—Exenciones del servicio militar.—Redenciones y devoluciones.—Gestión de asuntos judiciales.—Informes comerciales.

JOSÉ ALSINA BONET

Granollers

Abonos especiales para Corporaciones, Sociedades, industriales y particulares.—Consultas rápidas. = = = = = =

Relotjeria CLOT

MEDALLAS, CREUS, LLIBRES y ROSARIS

- **Primera Comunió** -

Medallas am cadena desde 2'50 pesetas

MEDALLAS, SOGUILLAS, MEDALLONS.

== **DIJES y PORTA RETRATOS** ==

d'or, plata, plaqué, metall blanch, chapat, y acer,

== de 0'50 á 250 pesetas ==

Petacas, Polveras, Necessers, Misteras,
y **MONEDERS PLATA**, de 5 á 50 pesetas

Brassalets d'or, plata, plaqué y chapats

— — — — — de 2 á 100 pesetas

Escullit assortiment de

Objectes pera regalos

JOYAS D'OR Y PLATA

Preus baratíssims

Assortiment variat

GRAMOPHONS, DISCOS y AGULLAS

Representant de la casa ODEON

Se compra tota classe de joyas d'or y plata

Regalo-bitllet pera la rifa d'un magnífich **GRAMOPHON**
á tot el que compri en la **RELLOTJERIA CLOT**

Reservat per la Casa Cunillera

Glosari de Seesá

EL TON DE LA PIPA

Ell ha fet totes las festas majors del Vallés, no una vegada, sinó á dotzenas; y naturalment tot lo Vallés el coneix. El Ton de la Pipa es el tipo clásich del *musich* popular: grans y xichs, vells y joves de tots els indrets de la comarca coneixen al Ton, car éll ha tocat á totes las orquestas que més nomenada havian tingut en lo Vallés y á fora: «Els Minas», «La Catalana», «La Vallesana» y «Els Agustins».

El Ton de la Pipa es un humorista de bona lley. Las sevas agudesas y xistus d'una refinada ironía, encenen l'hiralitat de tots els que l'escoltan. En la seva vida musical té moltíssims fets que m'escusan de demostrarho; tots els que ab éll han alternat vos esplicarán innumerables *hazañas* d'éll, ocurregudas aquí y allá en tal ó qual festa major en una ó altre brenada ó *xeflis*.

El Ton de la Pipa, també ha escrit música. El Glosador com no li coneix cap obra seva, s'absté d'apuntarlas y analizarlas; pró suposa, el Glosador, que la música del Ton ha d'ésser digna d'éll, ó sía música alegre y senzilla, amb un deix popular d'aquell que un cop escoltat queda á l'orella y taral-leigen tots, petits y grans. La música del Ton, igual qu'el seu tipo, no deu borrar-se fàcilment de la memoria; un cop escoltada la música y un cop conegut éll, pensa el Glosador que quedan per sempre grabadas, els ritmes de l'una y la fisonomía de l'altre.

El Ton de la Pipa ja no fá de músich, ni *fa música*, deixéulo anar fent las sevas cotidianas visitas als *temples* de la seva predilecció y esplicant quèntos de la seva cullita, y deixéulo brenar á can Jaumet y fumar amb aquella pipa de descomunals proporcions; pró guardeuse bé quan os demani tabaco d'omplirli la mateixa, car sap el Glosador que vos en penedireu y os costará car....

Caricatura del Glosador

Xena

Sobre'l Concurs n.º 2

En el nombre passat m'anunciavan el meu humil article com á *sensacional*. ¡Ho sento! Va ésser una equivocació; perquè la meva rovellada ploma no pot, ni podrà jamay, *hivnar* un article *sensacional*.

Sobre aquest nostre segon Concurs, diré, am la senzillesa y claretat que'm *caracterisa*, lo poch que hi veig y lo molt que hi he trovat.

En aquest Concurs que tant rebombori havia d'haver armat hi veig una fredor tan glacial, que ni las congestas de neu del Polo Nort; apar qu'un desinterés tan remarcad que no pot concebirse ni en las cosas més fútils é insubstancials.

Qu'entre las poncellas de la vila no hi tenia gayre guanyat la jovenalla mascle, ja ho savia, pró que hi tingúes tan pocas simpatías adquiridas no hi somniava.

Que las nostras nenas eran *algo* tímidas, bastant orgullosas y molt poc falagueras, també ho savia; pró que fossin tan poch atentas amb el jovent que tan bé va portarsels'hi quan el Concurs á ellas destinat, no hi contava.

Aquest Concurs en quin jo xifrava las esperansas de un bon éxit, per enclóurer cláusulas veritablement á propósit y adecuadas pera véurer quin era y lo qu'era nostre jovent, ha fracassat. Y, ha fracassat, ¿saben perquè? per l'ignorancia del nostre poble, per la manca d'esperit modern de nostres damiselas. Ellas, com sempre, temerosas y cohibidas per l'*jay*, *qué*, *dirán?* no s'atreveixen á contribuir, com á únich factor, á donar relleu á n'aquest Concurs que tanta importancia té, encare que no ho sembli, porque en éll, de tenir la general acceptació, no sols s'hi retrataria l'estat de cultura y condicions físicas, morals y materials dels joves granollerins, si que també es veuria clara y palpablement, el grau d'inteligencia en l'elecció dels mateixos, per part de las granollerinas.

Pró, rés; com sempre y am tot, á Granollers s'ha de conèixer una vegada més l'estat rudimentari en qué's mantenen sos conciutadans y el poch amor que senten per tot quant tendeix á modernisar el masell cor dels xorchs vilatans!....

* * *

Car que am greu sentiment, m'he imposat el dever de dir lo que he trovat, ó millor dit: hem trovat, respecte aquest Concurs, y, encare que'm pesa, vaig á ferho.

Primerament, y com que pera atacar al enemich deu co-

mensarse per la part més flaca, he comensat posant de relleu las dots poch lloables de nostres ninfas vilatanas, y anant al punt culminant ó siga el blanch del meu tret, diré:

Que jo sabia tot lo que he dit referent á las nenas, com també sabia que'ls joves granollerins son molt espanyols: puig tots tenen «un rey al cós», que son molt ensopits, *valents* y *conservadors*,—d'ideas anticuadas—xorchs la major part y.... aixó sí, fervents aymants de Terpsicore y Morfeo; res més.

Lo que no sabia—y ho confesso am sinceritat—es que á Granollers imperés el *mato...nisme*, y que hi haguessin certs joves que's preciessin d'enténdrer l'*art*, puig que per *efectes* d'aquest Concurs, he tingut d'ésser *protagonista* d'algun de aquets *sainets trágichs*, qu'ells pretenian finalisar amb una estamenya de *natas y matons... de monja*.

Vaig á explicarme: am motiu de tindre *vots emesos* al-gún d'ells en nostre llista de cupons, varen venir á trovarnos *imposantnos* que retiressim el seu nom de la Llista, ó del contrari..... ja sabían lo que'ls hi *tocava*. Clar está que nosal-tres no varem accedir, puig es de rahó natural que moltras causas ens ho impideixen.

Y are, diguin vostés si no es una desgracia y ben grossa per un poble contar am joves d'aquesta *tacitura*, á quins, si se'ls complimentava, ens trovaríam en que entre *ells* y *Un altre* es faria verdaderament impossible el periodisme local.

En una paraula: privarian la llivertat d'impremta!.....

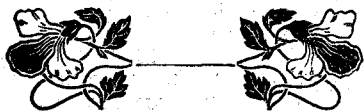
Pró, paciencia, qu'aixó no més passa á Granollers, y sols per Granollers. Quánta rahó té l'adagi que tots coneixem y que diu que:

«El peor mal de los males
es tratar con animales».

y, dolsificant l'adagi y no volgüent calificar aixís als joves quins noms callo pera no ser signats amb el dit per llur obra *regeneradora*, després d'aconsellarlos que per aquestas peti-tesas no vulguin ferse *grans*, sols em manca dilshi:

El mal pitjor dels mals
per tot home de bé,
es tractá'm qui no té
principis generals.

El Pare-Pedás de la Redacció,

A un bisteck am patatas

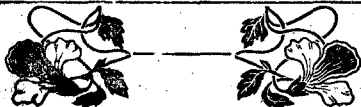
SONET

A tú't canto, bisteck sublim y gustós
 quan et presentan am plata d'alpaca;
 á tú't canto, tros-sagnant, rich y pastós,
 d'aroma superba, de flayre tan maca...

Nodreixes, engreixes y curas la tós;
 ets Gloria, ets un Cel sens mácula y taca
 que plaus y qu'alegras. l'intern de mon cós,
 puig quan tú t'hi ficas ma gana s'aplaca.

Las ricas patatas tan rossas, dauradas
 que't voltan entorn, algunas vegadas,
 m'encisan, m'atrauhen, m'encenen com foch
 igual com si fossin bellíssimas fadas.
 Tan sols sento penas y grans enrabiadas
 quan cerco la *pela*... que no trovo enlloch.

Rac-Rac.

UN SAVI

¿Y donchs qué's creyan, que de savis ja no n'hi havían? que d'ensá que á Grecia no'n crían ja se n'havía acabat la mena?... Donchs van errats; completament errats. Si aixó s'havían pensat, ja cal que d'are endavant pensin d'altre manera, perque han de sapiguer que al meu poble, que no es Grecia ni Gracia, n'hi tenim un de savi. Y que ho és molt, eh?, molt! Mirin si ho es de savi, que fins éll mateix s'ho coneix.

Vostés, es clar, no saben qui és, oy? Ah, si'l coneguessin! Y si'ns el conegués en Rusifoll! Quin *tipo*, el meu savi, el savi del meu poble, pera ser retratat per éll que hi té tanta grapa amb aixó de fé'l retrato de certs *tipos*!... ó sino que ho digui *Don Prudencio*.

Perque, vaja, no ho dich per alabarme, ni per alabar al poble, pró es un savi de *tamaño natural*. Per ell, tots els qui no li donan la rahó... y hasta'ls que li donan, son uns *pigmeus* y uns neófits. Per éll, tothom és més petit qu'éll. Y ho endavina; donchs no hi há pas ningú ja que li disputi la plassa de savi honorari y efectiu del poble.

Jo no sé ben bé d'ahont va venir quan va deixars'hi córrer á n'el poble; perque éll no n'es fill d'ahont jo vaig néixer ¡quina llástima, oy?; pró lo que sí sé del cert és qu'éll sab de tot; ¡de tot; eh?....

Y no s'*afigurin* pas que sigui d'aquellas mitjanías que de tot saben, pró no més una mica. Ah, no senyors, no! Ell no hi va may am micas: éll sab de tot, y forsa.

Si'l veyan de la vora, ni ho sembla de savi; perqué, si fá ó no fá, és un home com els altres homes que duhen molt pel y *vidrieras*; pró si'l sentían, si'l coneguessin á fondo, quedarian ben convensuts de que se las heuen amb un super-home dels més supers del gremi.

Va á peu per xó, encare; pró vaja, *todo se andarà*.

El seu posat, las sevas maneras, el seu tot, no deixan lloch á duptes de que com ell mateix diu, és un savi perdut en un poble de pobres inconscients y analfabets. ¡¡Pobres!!...

Més, no's pensin, per xó; qu'éll també és bastant de plányer. Perqué, are diguin vostés si no és una desgracia y ben grossa, ser tan savi en un poble com el meu; qu'és una vila de las més mansas de tot el plá y fins de la montanya de la nostra terra?....

Empró, per desgracia que sigui, estich ben cert que éll

no *brataria* am ningú'l seu puesto. Encare que sigui un nou Ismael que perd el temps predicant en el desert... y picant pedra; encare que no se l'entengui; encare que no pugui enrahonar am ningú perque tothom li diu que sí y que nó *perqué si*, pera contestarli alguna cosa; ah, no! éll no farà pas dimissió!

Y ben fet que farà. Tots els pobles am caràcter propi, am costums propias, am llengua propia..., y am nom propi, han de tenir el seu *tipo*, també propi; y si aquest, el *tipo*, és un savi com el *meu savi*, quin honor, eh?, pe'l poble! quin orgull poguerlo ensenyar als forasters, quan passa esverat pe'ls carrers (perque sempre hi vá éll d'esverat), y pogflosshi dir: veyeu oquell subjecte que vé per'llá? donchs és un savi, és el savi del poble, és el nostre savi!.... Va venir de... qui-sab-ahont: ha viatjat molt: més que'l carrill!; ha estat per tot; coneix á tothom; fins ha anat per mar! y sab, eh?, sab molt!..., Escriu tan bé; que ningú sab que és lo que lleigeix; quan parla, ho fá tan bé y tan depressa y diu cosas tan fondas y tan ben ditás que un *hom*, com que no és savi, es queda sense sapiguer lo que li ha explicat. Sab molt; hasta potser més que molt! és un pou de ciencia, y alguns diuhen si fins n'és dos pous! En tots aquets voltants no n'hi há pas cap com éll; ni que se li sembli! El seu fort son las qüestions *filosófich-socials*; pró éll no es excludivista. y sense aquest fort té altres forts. Ell fá diaris, dona conferencias y diu que l'intellectualisme es la desgracia més gran que pesa sobre la Humanitat. Y aixó deu ser ben cert quan éll ho diu, que'm sembla que ja pot sapiguérho. Hasta és poeta, per ser de tot; y fá sonets.... y els fá tots del mateix *tamaño*. Y té un talent tan clar y un cervell tan espés, dich, tan potencial, y, en una paraula, es tan savi, que á aquell que ¡pobre! duptí de la seva sabiduría, el convens amb arguments absolutament convincents, d'aquells que no tenen retop. *Rébre* una lliadó d'éll y un quedar enterament convensut qu'es un savi, és tot hú.

Més, per'xó, no'n te pas tota la culpa éll de ser tan sabí, no; també la tenen, y més que ningú, alguns *aixurits* del poble que, com tots els *aixurits* de tots els pobles, fan més mal que bé, poguent fer més bé que mal. Gracias á aquets, que el devant d'un sabí de lo mena del *meu sabí*, tot és alabarli las sevas ximplerías per'esclarir la riallada y tractarlo de ximple aixis que ha tombat l'esquena, quants n'hi ha que van á parlar allá hont, si se n'adonessin, no hi anirian: á Sant Boyl!...

R. Aregall.

Lo Trovador

(CANÇÓ)

D'un gran castell al costat
 hi ha grans gatasas
 y á dintre de son vallat
 hi ha flors hermosas;
 un gran mur ja mitg ruinós
 fa llurs confins
 es ell qui estima á tots dós
 bosc y jardins.

Un home en lo món trováu
 fent de moralla
 qu'aima'l ric com á l'escláu
 de la batalla
 aquest home que tant val
 de tan bon cor
 ve de terra Provençal
 n'es trovador.

Una reina n'está trista
 trista y plora
 més al tenirne á la vista
 son cor ja gosa
 l'hom que ab sencillesa tal
 li canta amor
 es de terra Provençal
 n'es trovador.

Un traïdor á un cavaller
 fa greu ferida
 y ab remeys lo gran guerrer
 torna á la vida,
 qui li ha tret lo cop mortal
 no es el traïdor
 es de terra Provençal
 n'es trovador.

Per un camí un mendicant
 com desfallit

al matí ja no te fam
 y está en bon llit,
 qui l'ha curat d'aquet mal
 no es ric senyor
 es de terra Provençal
 n'es trovador.

Qui canta d'antics guerrers
 grandiosas glorias
 qui canta de caballers
 bellas historias
 en un gran castell feudal
 guanyant molt llor
 es de terra Provençal
 n'es trovador.

Qui és que sab á una nineta
 dar alegria
 quan al llit recolsadeta
 te l'agonia?
 Cantantli bell matinal
 fentli l'amor,
 un de terra Provençal
 un trovador.

Éll es qui junta ab sos cants
 la gran noblesa
 ab aquells pobrets humans
 fills de pobresa
 anéu qu'abraci mortals
 los vostres cors
 aixis son los provençals
 los trovadors.

Montay Muley.

A ma estimada

¡Ni may que t'hagués conegut...!

Tu vares rompre el glas de mon cor, pera donarhi pas al sentiment, d'alló que se'n diu amor, d'alló que á mon entendre no té nom, d'alló que sols coneixen els que han estimat y estimen sens poguerho demostrar á qui ells voldrien y que sols troven consol pensant en la venjansa somniada.... ¡Tot ho trovo petit pera satisfer ma febre de venjansa...! Voldria trovarme allí, á n'aquell torrent vert. jamat, allí á prop del saltant, allí al aveauador de les tortures, allí al prat de les margaridoyes, prop la penya de les ginesteres. Voldria trovarme allí ab tu, ab ton cos viu, esbelt, tendre... y fort com el bronze. ¡Allí veuriam qui guanyaria;! la teva indiferencia, el teu *men*, el teu despreci, ó el meu foch d'a mor, el meu foch de rabia.... ¡Oh!, quin goig veuret rebregada y desmayada en mos brassos, després de la lluita...

Com Cain fugitiu, et portaria á dalt de la roca, allí ahont l'aygua enjogassada comensa els primers salts, y allí embau-mats nostres cors ab la flaira de les ginesteres, ben junts, ben lligats formant una sola ánima, una sola massa, t'abrassaria com lleó que n'es fet presa y cenyits nostres cossos ab ta esfeligarsada cabellera, devallariam ràpidament al precipici, imitant l'aygua cristallina que convertida ab cascata, rentaria nostres cossos sagnants, á cambi de ferli de bressol un cop abaix prop de l'herba famada... esperant que la riuada ens portés al mar pera viurer dins l'imperi de la felicitat, dins les aigues blaves.....

Vinicio

NOTAS

Galantment invitats pe'l digne President del Casino de Granollers, no mancarém d'assistir á la selecta Funció especial que's celebrarà, demá, diumenge, á las nou del vespre, en lo preciós local de dita societat, pera honorar al més gran dels Mestres de nostra terra, En Angel Guimerá.

En lo nombre próxim donarém detalls.

*
**

El dissapte y diumenge prop-passats, tingerem ocasió de sentir y véurer ópera en lo Teatre de L'Unió Llibera 7.

Sembla que l'empresari serà home de quartos, puig que no repara en gastos de cap mena pera satisfer al públich granollerí.

Representaren *La Favorita* y *Marina* respectivament. En la primera es lluhí de debó la notable primera tiple Laveroni, y en totes el célebre tenor Utor.

Pera demá, tarde, á las tres, están anunciadas: *Marina* (primer acte) y *Cavalleria Rusticana*.

Augurém un bon éxit, donadas las dots artísticas de la Companyia, confiem farán llarga temporada y esperem.....
pase.

*
**

Car qu'ens apartém un xich del Programa, publiquéim la «Dedicatoria» pe'l senyor *Busquit-y-bilis* d'en *Epiphianys*, pe'l sol fet de complaure a tothom. Si el senyor *Busquit-y-bilis*, es creu *ofendido*, li oferím espay pera *ventarse las moscas*.

Carbassas y rabaquet

G. Mérví: Es molt dolent.—Fidel Socias: Anirá.—Miquel Bultó (á) Caló: Están bé.—J. P. García: Ho publicaré.—Grau B. A: Corretgit anirá.—Un que llegeix EL NARRO: Se publicarán.—J. Carbonell: no vá.—N. C. (á) Un aimant dels deu mil: El logogrifo va bé; la conversa no.—Juan de la C.: ¡Pobre vila de Granollers! mes li valdria un Terratremol per l'istil del de Messina que no pas veurers cantada per vosté. ¡Llonsa!—Amadeo Barbany (ciclista): Está bastant bé.—Camaruga: No'm fa el pés.—Joaquím Mogas, fill: Aquesta está una mica més bé; miraré de publicarla.—Nice: Fassis el cárrech que tot quan va á n'aquesta secció son trevalls d'una mateixa índole; l'únich que s'aparta d'aquesta classe, es el del Sr. Juan de la C. y ja veu lo que m'obliga á dir. Penso fer un article ocupantme d'aquest assumto doncs que aixó diu molt poch en favor de tots nosaltres, aymants del pogrés y la cultura d'un poble.—Quédan cartas per contestar.

SECCIÓ DE PASSATEMPS.-Solucions n.º passat

Al Logrogrifo: Gabriel.—A la Copa: Cortinas.—A la Xarada: Margarideta.—A la Conversa: Nasi.—Al Acrostich: Cardoner, Noya, Mogent, Llobregat, Ebro, Segre, Ter.

Concursos de EL NARRÓ

CONCURS N.º 2

¿Quin es el jove de Granollers capás de fer més felís á una dona en matrimoni...?

Considerant que pera fer felís á una dona en matrimoni s'han de tindre quant menys las qualitats que constan en el següent cupó, y creyent convenient que á cada qualitat ha d' anar'hi un nom diferent inscrit—puig fóra gran coincidencia que un jove á judici de las sufragistas reunis las quatre juntes, —fem avinent que cada cupó pot portar tants noms diferents com cualitats hi han marcades. Naturalment, que si s'ens en presenta algún omplertas totas ab un mateix nom, també será válit.

Concursos de EL NARRÓ—Concurs n.º 2

¿Quin es el jove de Granollers capás de fer més felís á una dona en matrimoni....?

¿Quin es el jove més actiu y treballador?

En.

¿Quin es el jove més ben plantat y simpátich?

En.

¿Quin es el jove de més coneixaments y instrucció?

En.

¿Quin es el jove més amable y carinyós?

En.

Condicions d'aquet Concurs:

Primera: Després d'haver omplert l'anterior cupó, fiquis dintre d'un sobre franqueijat amb un sello de 10 céntims

y dirigirlo á la Direcció d'aquest periódich ó á l'imprempta del mateix. També poden presentarse personalment, puig d'aquesta manera estalviarém diners, concursants y nosaltres.

Segona: Es condició indispensable qu'els noms han d'esser de joves majors de quinze anys y que no passin dels trenta.

Tercera: Oportunament anunciarem la fetxa en que quedarà tancat aquest concurs, com també la en que publicarem el resultat, y

Quarta: L'escrutini se farà escrupulosament, fent avinent que sortiran **cinch joves** del resultat del mateix, ó sían: **un** que será **el que més sufragis hagi obtingut de las quatre qualitats plegades**, y **quatre** més, per rigurós ordre que serán **els que tinguin també més sufragis en cada una de ditas qualitats**.

Aquet concurs va dedicat al *bello sexo* pera que aquest fassi resaltar las qualitats del altre sexe que si no es *bello* no per aixó son menys estimables las que l'adornan, tota vegade que son las que més aprecia una dona, perque ab ellas trova dintra el matrimoni font de riquesa, amor, benestar, goig, joya, respecta, comoditats y bons aliments.

¡Animeuse hermosas noyas de Granollers! Feu lo qu'ells han fet per vosaltres: Compreu forsas **Narros** y umpliu cupons, que d'aquesta feta podrém assegurar qu'en sortiran molts matrimonis basats en l'amor, el carinyo y el respecte mútuo, lo que per molts anyr os desitjem tots nosaltres..... Amén.

LLISTA dels cupons rebuts, fins avuy, del Concurs

n.º 2, á nom dels joves:

¿Quin es el jove més actiu y treballador?

Ramón Roig, 3; Andrés Margarit, 2; José Just, 1; Nicolau Clotet, 4; Luis Busquets, 1; Ernesto Villá, 3; Jaime Estrada, 1; N. Civit, 1; José Tarradas, 2; Juan Marimón, 5; Joan Giral, 1; Martín Prat, 1; Feliu Corderas, 3; Antoni Jané, 1; Agustín Jané, 1; Tomás Pedral, 1; José Ventseny, 1; Ricardo Albreda, 1; Eudaldo Massana, 1; Lluís Busquets, 1; Vicente Morató, 5; Esteba Oliveras, 1; Inocencio Palaus, 2; Pepito Massanas, 3; Juan Gordi, 1; Juan Jorba, 5; Juan Aymérich, 1.

Miguel Vilageliu, 25; Tomás Segofias, 1; Josep Nurtra, 1; Benito Ferrés, á.

¿Quin es el jove més ben plantat y simpátich?

Joseph Juvany; 6; Manel Puntas, 1; Joseph Montanya, 7; Paco Bellavista, 2; Ernesto Villá, 1; Luís Busquets, 7; Jaume Uyá, 2, Ramon Roig, 1; José Just, 1; Andrés Margarit, 2; Jose M.ª Paitubí, 1; Jaime Lloreda, 1; Manel Bruquera, 3; Antonio Jané, 1; Agustín Jané, 1; Francisco Aracil, 2; Ramón Porta, 1; Ricardo Albreda, 1; José Bartomeu, 2; Nicolás Clotet, 2; Vicentet Morató, 1; Esteba Oliveras, 1; Manuel Balars, 1; José Benyayá, 1; Ventura Garrell, 1; Domingo Arenas, 1; Benito Ferrés, 1; Juan Jorba, 6; Juan Aymerich, 1; Jaume Tintó, 25.

¿Quin es el jove de més coneixements y instrucció?

José Just, 1; Ramon Roig, 1; Andrés Margarit, 2; Juan Garrell, 4; Luís Busquets, 1; Ernesto Villá, 1; José Coma, 9; Jaime Estrada, 1; Francesh Bassas, 3; Felipe Vallets, 1; Albert Xiol, 1; Antonio Jané, 2; Agustín Jané, 1; Juan Puch, 1; Ricardo Albreda, 1; José Bartomeu, 2; Eudaldo Massana, 2; Vicentet Morató, 1; Esteba Oliveras, 1; Juan Sabes, 2; José Benyayá, 1; Antonio Brugués, 1; Alberto Xiol, 1; Juan Jorba, 6; Benito Ferrés, 1; Juan Aymerich, 1; Enrich Trias, 25.

¿Quin es el jove més amable y carinyós?

Nicolau Clotet, 5; Andrés Margarit, 2; José Bartomeu, 1; Ramon Roig, 1; Valentí Turu, 2; José Just, 3; Frederich Maspons, 6; Joan Jorba, 8; Joan Condom, 1; Joaquim Montaner, 5; Jascinto Torrents, 1; José Terrades, 27; José Vila, 1; Eudaldo Massana, 2; Antonio Jané, 1; Agustín Jané, 1; Jaime Estrada, 2; Ricardo Albreda, 1; José Mofa, 1; José Bartomeu, 2; Vicente Murató, 1; Esteba Oliveras, 1; Juan Munnells, 1; José Benyayá, 1; Jaime Uyá, 2; Juan Gordi, 1; Juan Aymerich, 1; Benito Ferrés, 1.

Encargos Rápidos para Barcelona
y vice-versa
Casa Garrell
Granollers

Combinación con todos los recaderos de Catalunya

Armas fines de Caza y Defensa
 de **RAFAEL PRADES**

Efectos de arte de Toledo-Venta oficial de explosivos
 Taller de reparaciones de toda clase de armas

Plaza de la Corona, n.º 10.-GRANOLLERS.

Imprempta Garrell P. Bestiar, 51
 Granollers
 Especialitat en
 Trevalls
 — Comercials —

Fábrica-Jabones

— DE —

Hijos de

E. Barangé

Sucursales-Fábricas
en BARCELONA
y GERONA

- Granollers -

ANÍS FAUST

DESTILACION
ESPECIAL
GRANOLLERS

AMISA
DOS
LICO
RES
VINOS

PARIS
1876
MADRID
1877
BARCE
LONA
1888

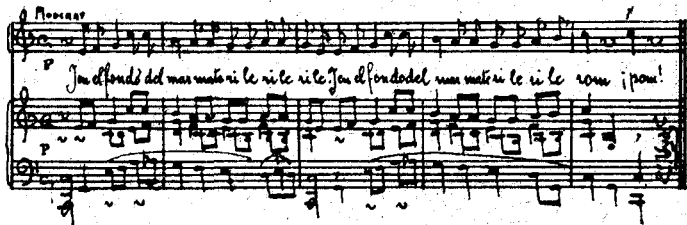
ELIABERRA
MIGUEL BLANXART

The advertisement features a central illustration of a globe on a stand, with a bottle of Anís Faust liqueur floating above it. The background is dark and textured. The text is arranged in a grid-like fashion around the central image.

DEDICATORIA

à BUSQUIT-Y-BILIS

LEMA:

En el fondo del mar
puso Dios sardina buena,
en los valles florecillas,
en la vejez las viruelas,
la molestia y mala pata,
en manos de Luis Candelas (*)
y en nuestra villa querida
os puso á vos ¡oh gran poeta!
embajador de las musas
que encontrasteis en la arena
del fondo del ancho mar,
¡oh gloria de nuestra tierra!
¡que hermosa vida tendreis!
¡que porvenir os espera!

A cada verso que salga
de vuestra firme cabeza
flores, premios y homenajes

hallareis sin paz ni tregua
y desde hoy sois vos nombrado
del mar adoptivo poeta.

Un favor *Busquit-y-bilis*
os pido por vez primera,
es consejo de un amigo
que os tiene amistad sincera
deciros: que vuestra fama
de escritor en esta tierra
será más alta y más grande
más hermosa y duradera
más amable y aún más leal
entre el pueblo que os venera
si no escribís ya más versos
y os cuidais de *casa teva*.

ΕΠΙΦΑΝΥΣ.

(*) *bandido madrileño.*